

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci obžalovanej **M. Z. pre trestný čin podvodu** podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 na neverejnom zasadnutí konanom 16. júna 2010 o sťažnosti obžalovanej M. Z. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 21. mája 2010, sp. zn. 2T 16/03, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 148 ods. 1 písm. c/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 sťažnosť obžalovanej M. Z. **sa z a m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Košiciach uznesením z 3. februára 2010, sp. zn. 2T 16/03, podľa § 67 ods. 1 písm. a/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 obžalovanú M. Z., narodenú X., trvale bytom T., vzal do väzby s tým, že táto začína plynúť dňom 2. februára 2010 o 16.00 hod., pričom podľa § 73 ods. 1 písm. b/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 neprijal písomný sľub obžalovanej M. Z..

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade sťažnosti obžalovanou M. Z. podľa § 149 ods. 1 písm. a/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 vyššie uvedené uznesenie zrušil a sám vo veci rozhodol tak, že podľa § 68 ods. 1 Tr. por. z dôvodu uvedeného v § 67 ods. 1 písm. a/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 vzal obžalovanú M. Z. do väzby s tým, že táto začala plynúť od 2. februára 2010 o 16.00 hod., pričom podľa § 73 ods. 1 písm. b/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 písomný sľub obžalovanej M. Z. neprijal.

Obžalovaná M. Z. 29. apríla 2010 podala žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu s tým, že podala písomný sľub, ktorým sa zaviazala dostaviť sa na hlavné pojednávanie, ktoré bolo vytýčené na 21. mája 2010.

Krajský súd v Košiciach uznesením z 21. mája 2010, sp. zn. 2T 16/2003, podľa § 72 ods. 2 Tr. por. žiadosť obžalovanej M. Z. o prepustenie na slobodu zamietol a súčasne podľa § 73 ods. 1 písm. b/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 neprijal.

Proti tomuto uzneseniu podala v zákonom stanovenej lehote sťažnosť obvinená M. Z., ktorú odôvodnila prostredníctvom obhajkyne v osobitnom písomnom podaní, v ktorom v podstate len zopakovala svoju argumentáciu založenú na tvrdení, že v zahraničí sa zdržiavala za účelom zabezpečenia finančných prostriedkov pre odškodnenie poškodených.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti postupom podľa § 147 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia ako i konanie mu predchádzajúce, pričom zistil, že sťažnosť obžalovanej M. Z. nie je dôvodná.

Pokiaľ ide o dôvody útekovvej väzby podľa § 67 ods. 1 písm. a/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006, Najvyšší súd Slovenskej republiky musí opakovane konštatovať, že u obžalovanej M. Z. naďalej pretrvávajú konkrétne skutočnosti odôvodňujúce reálnu obavu z vyhýbania sa trestnému stíhaniu, ktoré sa proti nej na krajskom súde vedie, a to jednak pobytom v cudzine a jednak pobytom na území Slovenskej republiky na neznámom mieste, v dôsledku čoho bol na obžalovanú vydaný európsky zatýkací rozkaz. Treba len dodať, že obžalovaná M. Z. o vydaní tohto príkazu mala vedomosť, napriek tomu sa trestnému stíhaniu po dlhšiu dobu vyhýbala pobytom v Rakúsku a neskôr v Bratislave, pričom treba zdôrazniť, že takýmto postojom obžalovanej sa z posudzovanej veci stáva vec reštančná, keďže obžaloba bola na ňu podaná ešte 27. októbra 2003.

V tejto súvislosti treba iba dodať, že aj ostatné hlavné pojednávanie, ktoré sa malo konať 21. mája 2010, muselo byť odročené pre prekážku na strane obhajkyne obžalovanej M. Z., ktorá v dôsledku kolízie termínov, i keď v tomto prípade ide o väzobnú vec, uprednostnila zastupovanie v inej veci.

Rovnako sa Najvyšší súd Slovenskej republiky stotožnil s názorom krajského súdu, ktorý s poukazom na osobu obžalovanej M. Z. a povahu prejednávaneho prípadu neprijal sľub

obžalovanej M. Z.. Treba na tomto mieste zdôrazniť, že obžalovaná M. Z. sa mala opakovane ďalšej majetkovej trestnej činnosti dopustiť aj po podaní obžaloby v tomto posudzovanom prípade, z ktorého pohľadu jej akékoľvek sľuby vyznievajú nevierohodne, a to platí aj vo vzťahu k jej rodinným príslušníkom, ktorý ex post podávajú záruky za správanie obžalovanej M. Z..

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť obžalovanej M. Z. podľa § 148 ods. 1 písm. c/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 16. júna 2010

JUDr. Juraj K l i m e n t , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Eva Poláková